

halv retsdag, medmindre helt særlige grunde nødvendiggør det. Aflysninger og udsættelser af hovedforhandlingen bør så vidt som det overhovedet er muligt undgås.

Da der gælder forskellige appelregler afhængigt af, om sagen har været behandlet i småsagsprocessen eller efter almindelige procesregler, jf. herved forslaget til § 410, er det vigtigt, at det fremgår udtrykkeligt af dommen, at sagen har været behandlet i småsagsprocessen. Det foreslås derfor, at det skal fremgå af dommen, at sagen har været behandlet i småsagsprocessen, jf. *stk. 2*.

Der henvises i øvrigt til pkt. 8.2.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 408

Den foreslåede bestemmelse angår sagsomkostninger. Udgangspunktet er, at de almindelige regler om sagsomkostninger i retsplejelovens kapitel 30 (som ikke foreslås ændret) finder anvendelse, jf. *stk. 1*, herunder navnlig reglerne om, at den tabende part skal erstatte den vindende part dennes udgifter i forbindelse med retssagen, og at udgifter til advokatbistand skal erstattes med et »passende beløb«, som er et standardiseret beløb.

Som følge af, at småsagsprocessen foreslås indrettet på en sådan måde, at parterne ikke har behov for advokatbistand under sagens forberedelse, forudsættes det, at de standardbeløb, der tilkendes til dækning af udgifter til advokatbistand, skal svare til et takstmæssigt salær for advokatens deltagelse i hovedforhandlingen og en passende forberedelse heraf. Det forudsættes, at de standardbeløb, der tilkendes til dækning af udgifter til advokatbistand, fastsættes med udgangspunkt i landsretternes vejledende salærtakster for hovedforhandlingen i straffesager, som for tiden udgør 2.400 kr. for en hovedforhandling på 1 time, 3.600 kr. for en hovedforhandling på 2 timer og 5.500 kr. for en hovedforhandling på 3 timer. De nævnte beløb er ekskl. moms og inkluderer forberedelse af hovedforhandlingen.

Selv et sådant passende beløb til dækning af udgifter til advokatbistand vil imidlertid være uforholdsmæssigt højt i de mindste sager, dvs. sager med en økonomisk værdi indtil 10.000 kr.

Det foreslås på den baggrund, at i sager med en økonomisk værdi indtil 10.000 kr. skal den tabende parts pligt til at erstatte den vindende parts udgifter til advokat yderligere begrænses, jf. *stk. 2*. Det foreslås, at begrænsningen sættes til 1.500 kr. i de allermindste sager med en værdi indtil 5.000 kr. og til 2.500 kr. i sager med en værdi mellem 5.000 og 10.000 kr.

Beløbsgrænserne på 5.000 kr. og 10.000 kr. relaterer sig til sagens værdi opgjort efter parternes påstande i den fortegnelse, retten udarbejder efter det foreslåede § 406, stk. 5. Som småsagsprocessen foreslås indrettet, er det først efter, at retten har udarbejdet denne fortegnelse, at en part kan afholde udgifter til advokatbistand med den virkning, at de indgår i sagsomkostningerne. Det bør derfor også være påstandene på dette tidspunkt, der er bestemmende for en eventuel maksimering af dækningen som sagsomkostning af udgifter til advokatbistand. Retten kan dog også tage hensyn til en senere forhøjelse af en påstand, således at maksimeringen eventuelt ikke gælder. Derimod bør retten i relation til § 408, stk. 2, kun tage hensyn til en senere nedsættelse af en påstand, hvis nedsættelsen foretages meget hurtigt efter rettens fremsendelse af fortegnelsen efter § 406, stk. 5, således at påstanden som gengivet heri ikke har nået at virke bestemmende for modparten i relation til advokatbistand.

Det forudsættes, at sagens værdi opgøres ud fra påstandene efter tilsvarende principper som med hensyn til beløbsgrænsen for småsagsprocessen, jf. herved forslaget til § 401 og bemærkningerne hertil. Er et krav betinget af en modydelse, regnes således alene med nettoværdien af påstanden, og renter og omkostninger medregnes ikke.

Har sagsøgte både nedlagt påstand om frifindelse for sagsøgerens krav og fremsat modkrav til selvstændig dom, bør sagens værdi i relation til § 408, stk. 2, opgøres til summen af påstandene. Hvis sagsøgerens påstand lyder på betaling af 4.000 kr. og sagsøgtes påstand lyder på betaling af 3.000 kr., gælder således maksimummet på 2.500 kr. (sagen er i intervallet 5.001-10.000 kr.). Et eventuelt modkrav, som alene er fremsat til kompensation, er derimod uden betydning i relation til § 408, stk. 2.

Maksimeringen gælder ikke i sager om krav uden økonomisk værdi, heller ikke, hvor det alene er sagsøgtes modkrav til selvstændig dom, der ikke har økonomisk værdi.

Beløbsgrænserne på 1.500 kr. og 2.500 kr. udgør det maksimale beløb (ekskl. moms), der kan tilkendes til dækning af udgifter til advokatbistand. Er den part, der tilkendes beløbet, momsregistreret, er det selve beløbet på 1.500 kr. eller 2.500 kr., der højst kan tilkendes. Er den part, der tilkendes beløbet, ikke momsregistreret, kan der derimod med den nuværende momssats på 25 pct. tilkendes maksimalt 1.875 kr. henholdsvis 3.125 kr.

Beløbene på 1.500 kr. og 2.500 kr. (ekskl. moms) er maksimum for dækning af udgifter til advokatbistand som sagsomkostning. For alle andre udgifters ved-